

81. ELÄVÄTKÖ SUOMEN PÄÄTTÄJÄT KUPLASSA?

Seurasin A-studion (24.3.2016) keskustelua siitä, ovatko Euroopan arvot uhattuina. Isisin terrori-iskut Brysselissä ovat juuri tapahtuneet, myös yksi Belgian ydinvoimaloista on ollut uhattuna, ihmiset ovat järkyttyneitä, ja maa on kaaoksessa. Tätä taustaa vasten täytyy vain ihmetellä sitä tyyneyttä ja yksimielisyyttä, millä tilannetta tarkasteltiin.

Kvartetti Stubb, Malkki, Saukkonen ja Hautala määrittivät jokainen lopuksi pyydettyä yhdellä sanalla Euroopan monikulttuuriset arvonsa. Ne ovat suvaitsevaisuus, tasa-arvo, dialogi, demokratia. Kaunista. Mutta se ei riitä, tarvitaan käytännön toimia ihanteiden lisäksi. On myös varauduttava pahimman varalle.

Pakolaisuus voi muutamassa hetkessä muuttaa luonnettaan. Euroopassa on lähes 200 ydinvoimalaa, Belgiassa 7, Ranskassa eniten, 58. Loput ympäri Eurooppaa. Voi pitää ihmeenä, että yhtään ydinvoimalaa ei vielä ole räjäytetty. Eurooppalaiset eivät osaa ajatella, mitä siitä voisi pahimmassa tapauksessa seurata.

Saisimme yhtäkkiä toisenlaisia, eurooppalaisia pakolaisia, kun laajat alueet maanosastamme tulisivat asuinkelvottomiksi. Miten olemme varautuneet estämään sen? Saadakseni tasapuolisemman kokonaisnäemyksen seuran muun muassa ruotsalaisen Israelraportin uutismaileja. Niissä kerrotaan Israelin tiedotusvälineiden kommentoivan hämmästyneinä eurooppalaisten sinisilmäistä asennoitumista terrorismin etenemiseen. Israelin mukaan monia asioita tulisi tehdä toisin. Ja nopeasti.

Israel on myös tarjonnut apuaan, mutta yhteistyö ei ole vielä päässyt käyntiin eurooppalaisten pehmeän monikulttuurisuusideologian johdosta. Viestimissämme on uutisoitu Turkin varoittaneen Brysseliä terroristeista, mutta Israelin antamia, vielä tarkempiakin varoituksia ei jostain syystä ole mainittu. Kaiken kokeneen Israelin apu on kuitenkin ensiarvoisen tärkeä, sillä EU ei vielä ymmärrä tilanteensa vakavuutta.

Ulla Grünstein
Helsinki

Lue lisää e-kirjan FERIA FINLAND – YHTEINEN PALAPELIMME näytesivuista täältä

Aivan kuten 90-luvulla kirjoittaessani Feria-tekstejä, myös nyt luulin kirjan olevan jo valmis painettavaksi. Seuraava luku kuitenkin vaati ehdottomasti pääsyä mukaan, ja tässä se on. Sanoma on ilmeisesti tärkeä meille kaikille.

Kesäkuussa 2013

MUUTOSTEN VUODET

Muutosten vuodet ovat jo alkaneet. Yhä useammin erilaiset luonnonmullistukset kohtaavat turvallisina pitämiämme seutuja. Olemme totuneet jatkuvaan uutisvirtaan, jossa vilahtavat aina uudet katastrofit. Jaksammeko enää reagoida?

Meidän on varauduttava muutoksiin

Lähes 70 vuotta olemme saaneet elää turvassa Koti-Suomessamme. Suurimmat huolestamme ovat nyt Kreikka-kaos ja vakuudet sekä omaan toimeentuloon ja työaikoihin liittyvät asiat. Elämäämme ovat epä-mukavasti häirinneet vain romani-kerjäläiset. Muutenkin olemme halunneet olla rauhassa ulkomaan tunkeilijoilta. Mutta entäpä jos – tulee tilanne, että meidän apuamme todella tarvitaan? Entäpä jos – meidän pitää ottaa vastaan ja sijoittaa maamme nykyiseen verrattuna moninkertainen määrä maahanmuuttajia, ilmastopakolaisia? Miten selviäsimme siitä? Käytännössä ja henkisesti? Maamme lähimenneisyydessä on ollut moniakkin järkyttäviä ja normaalista poikkeavia ajanjaksoja. Meillä ei ole mitään takeita rauhalli-

sesta kehityksestä. Päinvastoin, tulevaisuutemme saattaa olla yhtä arvaamaton kuin menneisyytemme.

Rankka lähimenneisyytemme

1800-luvulla, vain 150 vuotta sitten, meillä oli viimeisin, suuri nälänhätä. Katovuosien aikana nälkään, puutteeseen ja kulkutauteihin kuoli 140 000 suomalaista. Se on 50 000 ihmistä enemmän kuin sodissamme kaatuneita. Ruokaa kerjääviä suomalaisia ja nälkiintyneitä orpolapsia liikkui suurina joukkoina ympäri maataamme.

Ensimmäiseen maailmansotaan ja Suomen itsenäistymiseen liittyvä maamme sisällissota jätti syvät arvet kansakunnan sieluun. Silloin kaatui, teloitettiin, kuoli ja katosi yhteensä 30 000 ja haavoittui 20 000. Talvi-, jatko- ja Lapin sodissa kaatuneita oli 90 000 ja haavoittuneita 190 000. Kokonaisen miessukupolven elämä, terveys ja unelmat tulevaisuudesta hukkuivat sodan kauhuihin. Talvisodan alkaessa 400 000 karjalaista evakuoitiin pois sodan jaloista muualle Suomeen. He joutuivat jättämään kotinsa ja omaisuutensa ja

tyhjin käsin pelastautumaan pois kotiseudultaan. Lähes 80 000 sotalasta osoitelappu kaulassa lähetettiin Suomesta hyvää tarkoittavaan Ruotsiin, pakoon sotaa, pommituksia ja ruokapulaa. Vasta paljon jälkeenpäin on ymmärretty, että tämä kokemus traumautti monet näistä lapsista loppuiäksi.

Tänä päivänä kasvaa syrjäytettyjen nuorten joukko. Nuorten alkoholin ja huumeitten käyttö, kaikkinaisen näköalattomuus uhkaa kokonaista sukupolvea niin Suomessa kuin koko Euroopassa. Tämän historian vaiheen seurauksia emme vielä tiedä.

Maammehan on suuri

Suomea vaivaa Napoleon-kompleksi. Pieni on meille kauhistus. Siitä syystä olemme sokeita pienuuden eduille. Emme arvosta niitä tuhansia pienyrityksiä, jotka tuovat maamme talouselämään vakautta. Tavoittelemme ja arvostamme kaikkinaista suuruutta.

Kompleksi on kuitenkin aivan turha. Suomi on suuri maa, suurempi kuin Italia, Saksan kokoinen. Asukkaita vain on vähän. Jos niin haluamme, maallamme on mahdollisuus kasvaa hallitusti. Meillä on maata ja pinta-alaa. Pystymme auttamaan muita maita ja samalla kasvattamaan väkilukuamme ja hyvinvointiamme suunnitellusti tulevina vuosikymmeninä.

Suurempi asukasmäärä synnyttää työtä ja tarpeita. Pieni asukasmäärä taas näivettää talouselämää. Päädyimme tahtomattamme säästö-

liekille. Talouselämämme on silloin liikaa viennin varassa. Viennistä seuraa kansainvälinen hintakilpailu. Vaatimus alhaisemmista hinnoista siirtää tuotantoa halvemman työvoiman maihin. Seurauksena on työttömyys kotimaassa. Näin näivetystauti Suomessa jatkuu ja pahenee. Suurempi asukasmäärä, ympäri maata työllistävä matkailu ja kaikki siihen liittyvä tuotanto sekä palvelut ovat vain yksi Ferian ratkaisusta tämän kurjistumiskierteen välttämiseen.

Ydinvoimaloiden piilevä vaara

Euroopassa on noin 200 ydinvoimalaa, joista vielä muutamia on rakenteilla. Ydinvoimalat yhdistettynä maanjäristyksiin, tulviin, terrorismiin, teknisiin vikoihin sekä inhimillisiin tekijöihin eli erehdyksiin ovat vaarallisia, jokapäiväinen uhka elämällemme. Jos jotakin Tshernobylin tai Fukushima kaltaista tapahtuu Euroopassa, suuret alueet jäävät autioiksi ja asukkaat tarvitsevat uudet asuin-sijat. Tähänkin meidän on varauduttava. Ydinvoima ei ole ratkaisu ihmiskunnan energian tarpeeseen. Niin kauan kuin nämä voimalat ovat käytössä, on meidän kuitenkin varauduttava sekä suuronnettomuuksiin että niiden seurauksena väestön pysyviin siirtoihin pois saastuneilta onnettomuusalueilta. Lähes koko EU on tiheään asuttua ja siitä seuraa, että onnettomuuden sattuessa katseet kääntyvät harvaan asuttuun Suomeen ja Ruotsiin, joilla on tilaa ottaa vastaan ja asuttaa ympäristökatastrofin uhreja ja pakolaisia. Kyllä,

meillä on tilaa, mutta onko meillä käytännöllisiä ja henkisiä valmiuksia? Ne on luotava. Työ on aloitettava nyt.

Rakennamme Uutta Suomea

Kynttilähetkien aikana toivomme yhteisesti, että saamme elää rauhasa ilman onnettomuuksia ja tuhoja. Varautumisemme niihin ei kuitenkaan mene hukkaan. Hyvin nopeasti saamme nähdä, että FERIA-käsikirjan ainutlaatuinen työaikareformi sekä asumis- ja yrityskulttuuri houkuttelevat maahamme uusia asukkaita Euroopasta ja kauempaakin. Kaikki muu toiminta on suhteellisen nopeasti järjestettävissä, mutta asuntopolitiikka vie aikaa ja vaatii uuden ja myös vanhan uudelleen opettelua.

Rautatieverkoston laajennus ja kunnostus sekä lähikköasumisen suunnittelu ja kaavoitus rautateiden yhteyteen ovat ne toiminnan alueet, jotka pitää saada käyntiin viiveettä. Niihin on paneuduttava. Ekorakentaminen on opetettava juurta jaksain. Alan koulutus on avainroolissa. Tueksi tarvitaan laajaa rakennusten konservointikoulutusta. Rakennusmateriaalina tukirakenteissa puu on energialasiin ja uusiin rakennuslevyihin yhdistettynä hyvä ratkaisu Suomen lähikköjen kaksi- ja kolmikerroksiin rakennuksiin. Tästä syystä ekorakentamiseen liittyvät tarveaineet, käytännöt, ohjeet, lait ja asetukset on päivitettävä.

Tutustuminen historiaamme auttaa sopeutumaan

Osa pakolaisista ja maahanmuuttajista tulee Suomeen jäädäkseen pysyvästi. He haluavat uuden kotimaan, hyvästä syystä. Heidän juurtumistaan vieraaseen ympäristöön on kaikin tavoin tuettava. Uuden kotimaan historiaan perehdytään useimmiten lukemalla, mutta menneen ajan tunnelman tavoittamiseen on keino, jota ei ehkä ole yleisesti käytetty. Vanhat 1920–1960-luvuilta olevat Suomi-Filmit avaavat nostalgisia näkymiä viime vuosisadan Suomeen. Ne välittävät katsojalleen, olipa hän kantasuomalainen tai maahanmuuttaja, suomalaisen ihmisen tunteja erinomaisesti ja toimivat hienosti kirjoitetun historian rinnalla.

Vaikka nykypäivän kaupunkilaisnuori on valovuoden päässä Loviisasta, Niskavuoren nuoresta emännästä, on suomalaisen perimässä vieläkin jäljellä jotakin tästä vanhasta elämäntavasta. Tämä tiedostamaton kaipuu maalle on jossakin määrin jokaisen suomalaisen sydämessä. Siksi moderni semiurbaani lähikköasuminen sopiikin suomalaiseen sieluun paremmin kuin mikään muu asuinmuoto.

Aloita uusi elämä

Kaupungit ovat monien nuorten toiveasumista. Kaupungin syke ja tunte siitä, että on siellä, missä on elä-

mä, missä tapahtuu, on elintärkeä nuorille. Mutta kun perhe perustetaan ja ensimmäinen lapsi syntyy, alkaa nuoren kehityksessä toinen, perhe-elämään perustuva vaihe. Silloin lähiköt, oma koti omikossa, ympäröivä, kansainvälinen, monikulttuurinen ystäväpiiri sekä kiinnostava työ ja harrastukset tarjoavat ihanneratkaisun. Elämällä lähellä luontoa ja

tekemällä maaseudun asioita ja askareita, ihminen kehittää kuntoaan, käden taitojaan ja maalaisjärkeään sekä samalla myös aivojaan ja luovuuttaan. Siispä, siirry uuteen kauteen elämässäsi: muuta maalle, FeriaLähikköön. Se on monella tapaa terveellistä, antoisaa ja elämääsi arvaamattomasti rikastuttavaa!!